

Gašenje sisačke Željezare – simbol deindustrijalizacije Hrvatske

Talijanska tvrtka Danieli, jedna od vodećih svjetskih metalurških multinacionalki, nedavno je napravila jasne korake prema definitivnom gašenju nekadašnjeg sisačkog industrijskog giganta. Taj završetak jedne od priča o hrvatskim tranzicijskim neuspjesima ostao je međutim bez adekvatne kritičke refleksije.

Vijest da je s prvim prosincem 2015. godine prestala s radom sisačka čeličana, dio nekada velikog kombinata Željezare u Sisku, vjerojatno i zbog obuzetosti domaćih medija postizbornim igrama, izazvala je vrlo malo komentara u javnosti. Od političkih stranka javio se samo ORaH, stranka koja nije uspjela prijeći izborni prag, pa je valjda i zbog toga imala dovoljno vremena posvetiti se sisačkom problemu. Ta stranka napravila je presicu na dan kad je i posljednjih stotinjak radnika Željezare dobilo otkaz, ukazujući na neke od razloga zašto se to dogodilo.

Prekid proizvodnje objavila je Uprava ABS-a, odnosno sisačke Željezare, koja je od 2012. godine dio talijanske kompanije Danieli. Obrazloženje je rezanje troškova, odnosno stanje na europskom tržištu koje je preplavljeno jeftinim čelikom iz Turske i Ukrajine. Ovdje se očito radi o dvostrukim kriterijima. Naime, praksa Europske unije je da svoje ključne proizvode brane od vanjskog dampa. Međutim, ovdje se od trgovačkog rezona odustalo u ime političkih prioriteta. U ovoj konkretnoj situaciji jasno je da je zbog sankcija Rusiji odobren uvoz jeftinijeg čelika iz Ukrajine, dok je razlog za dozvolu uvoza jeftinijeg čelika iz Turske isto tako lako pretpostaviti. Bio je to, vjerojatno, jedan od prešutnih ustupaka za tursku ulogu u rješavanju izbjegličke krize.

Međutim, o kakvim se dvostrukim standardima radi kad je u pitanju zaštitna carina i na koji način zapravo funkcionira Europska unija, upravo je sisačka Željezara najbolji primjer. Europska je komisija potkraj 1998. na zahtjev europskih proizvođača bešavnih cijevi pokrenula postupak utvrđivanja dampa za uvoz cijevi hrvatskoga podrijetla, a da zapravo uopće nije utvrdila jesu li proizvodi išli po dampinškim cijenama ili ne. Samo je ustanovila da su interesi europskih proizvođača povrijeđeni pa je, kao rezultat toga, bila uvedena antidampinška carina od 23 % na cijevi sisačke Željezare, da bi se ona kasnije digla na 29,8 % i praktički uništila proizvodnju bešavnih cijevi. Vrhunac cinizma je bio kad je Europska komisija u ljeto 2012. godine ukinula zaštitnu carinu za sisačku Željezaru. Međutim, u tom trenutku proizvodnje bešavnih cijevi više ionako nije bilo jer ju je tadašnji vlasnik – američki CMC – već bio napustio, upravo zbog nepodnošljivih kaznenih carina, a postrojenja rasformirao i prebacio u Ameriku.

Neuspješna restrukturiranja

Među probleme baznih industrija svakako spada problem nabavke energije. Dok je Hrvatska elektroprivreda (HEP) bila jedini

CMC Sisak d.o.o.

dobavljač struje, Željezara je plaćala i do dvadeset posto višu cijenu nego okolna konkurencija u Zenici i Smederevu. Vlada se u to vrijeme branila da nije smjela pristati na jeftiniju struju za Željezaru jer bi time kršila pravila o tržišnom natjecanju s ostalim industrijskim subjektima. Kad se tržište električne energije liberaliziralo, vlada nije odobrala druge dobavljače energenata, a sisačkom metalurškom kombinatu ionako više ništa nije moglo pomoći.

O koliko šteti se radi kad je riječ o vjerojatno konačnom gašenju sisačke Željezare (Talijani su konačni odgovor na pitanje o gašenju proizvodnje ipak ostavili za ljeto 2016.) govore nam i podaci iz povijesti ovog metalurškog kombinata. Počeci njezina razvoja sežu u vrijeme stare Jugoslavije kada je osnovana talionica Caprag. Tijekom pedesetih godina podignute su nova visoka peć, valjaonica, ljevaonica, čeličana i energana, čime je Željezara uz sirovo željezo počela proizvoditi i bešavne cijevi i odljevke od sirovog čelika Siemens-Martinovim postupkom. Šezdesetih godina prošlog stoljeća rekonstruirani su kapaciteti, ostvarene su promjene u strukturi proizvodnje, povećana je produktivnost rada i sniženi proizvodni troškovi. Kriza se javlja osamdesetih kad valja napustiti stariju tehnologiju sa Siemens-Martinovim pećima i zamijeniti je rentabilnijom i ekološki prihvatljivijim elektropećima.

Problem je što je čeličana kao i ostali dijelovi sisačke željezare nekada većinu svojih proizvoda plasirala na domaće tržište ili je kupac bila država. Javlja se kriza na domaćem tržištu čelika i željeza pa je okrenutost izvozu presudna. Međutim, cijene na vanjskim tržištima su niže. Od sredine devedesetih godina tek 30 % proizvoda završavalo je u Hrvatskoj, a 70 % vani, s tendencijom rasta plasmana na vanjska tržišta. Dakle, izloženost vanjskom tržištu bila je maksimalna, a takva tendencija otpočela je najprije šezdesetih godina, a kasnije se dodatno intenzivirala u osamdesetim godinama. Unatoč svemu, vrhunac proizvodnje postiže se 1988. godine kad Željezara proizvodi rekordnu količinu čelika i bešavnih cijevi godišnje. Te je godine i najviše zaposlenih, nešto ispod 14 tisuća radnika.

Utjecaj na razvoj grada

U bivšoj SR Hrvatskoj Željezara je bila dio šireg sustava koji se sastojao od koksare u Bakru i rudnika Ljubija u Bosni i Hercegovini poznatog po kvalitetnoj željeznoj rudi. Ona je proizvodila repromaterijal za moćnu metaloprerađivačku industriju u koju su spadale tvornice Đuro Đaković, Prvomajska i dr. ili pak za brodogradnju i sl. Nakon 1990. počinje postupni pad. Najprije se, zbog eko-histerije plasirane u medijima, ruši koksara u Bakru koja je godišnje donosila pola milijarde dolara izvoza. Bosanci su Ljubiju prodali metalurškom divu Mittalu, koji rudaču izvozi u Slovačku, a domaća metaloprerađivačka industrija je u međuvremenu propala. Devedesetih godina, a i kasnije, u željezari se nikada nije uspjelo raditi u punom obimu. U nekim fazama radilo se s tek 20 do 30 % kapaciteta.

Željezara je važna i za razvoj grada Siska i čitavog kraja. Tako je, na primjer, Željezara u Sisku u razdoblju od 1960. do 1990. godine ukupno izgradila blizu tri tisuće stanova, što je gotovo jedna petina stambenih objekata grada. Željezara je početkom pedesetih pokrenula i javni autobusni promet u Sisku, izgradila je čitav niz infrastrukturnih objekata, a Caprag, dio grada u kojem je smještena Željezara, doživljavao se kao grad u gradu.

Bilo je među dijelom sisačkog stanovništva i negativnih emocija vezanih uz metalurške pogone. Nacionalistički sentimente vezani su posebno uz prvog velikog direktora Norberta Vebera, koji grad uzdiže do veličine jednog od prvih industrijskih središta tadašnje zemlje. Godine 1971. Željezara je središte otpora nacionalističkim tenzijama, a priča se da je upravo od tamo poslan zahtjev vrhu partije da se odmetnuti kadrovi Savka i Tripalo maknu s rukovodećih mjesta.

Zanemarena industrija

Deindustrijalizacija Siska na mnogo načina sličij svojedobnoj deindustrijalizaciji Detroita i drugih industrijskih centara u američkom "pojasu hrđe", ili pak deindustrijalizaciji poljskih centara Łódź ili Gdańsk. Naime u svim ovim slučajevima sektori s ispodprosječnom stopom rasta i profita, a to je definitivno crna metalurgija u svim navedenim slučajevima, opadaju u korist sektora s natprosječnom stopom profita. Naime, prisvajaju se viškovi koji nastaju u području tzv. "zaostalih kapitala". Da je posrijedi strukturna preobrazba privrede, odnosno da je riječ o svojevrsnom trendu tercijarizacije privrede, govore i statistički podaci za Hrvatsku u razdoblju od 1971. do 2011. godine.

Ovdje kao primjer tog trenda navodimo strukturu zaposlenosti u ta tri glavna sektora. Usporedna analiza udjela poljoprivrednih,

industrijskih i uslužnih zanimanja u sveukupnoj strukturi od 1971. do 2001. pokazuje kontinuirani pad poljoprivrednih zanimanja s 40 na osam posto, relativnu stabilizaciju industrijskih zanimanja (1971. je bilo 29 %, a u 2001. 27 %, ali samo ako se udjelu industrijskih zanimanja od 12% pribroji i udio zanimanja u obrtu i pojedinačnoj proizvodnji od 15 %), i udvostručenje udjela uslužnih zanimanja, s 28 % u 1971., na preko 50 % 2001. godine. Godine 2011. u poljoprivredi je zaposleno 11 %, industriji 34 %, a u tercijarnom sektoru (trgovina i usluge) 55 % radnika.

Dosadašnje vlade očito nisu shvatile važnost proizvodnog sektora u okviru domicilne ekonomije, niti su u stanju ponuditi odgovor na štetne posljedice tercijarizacije i *outsourcinga* u uvjetima globalizacije. Slučaj sisačke Željezare sve to potvrđuje. Problem koji nismo spominjali, a bio je prisutan, jest izostanak žesćeg otpora radništva. Iстина, u onom velikom valu otpuštanju radnika 2011. godine kad je uručeno skoro tisuću otkaza odjednom, bilo je sindikalnih akcija, ali je zamjetniju javnu pažnju dobila karitativna akcija tadašnjeg nadbiskupa Bozanića koji je sisačkim radnicima udijelio 150 tisuća kuna pomoći. Godine 2002. sukob je bio jači, došlo je i do konflikta radnika i policije.

Međutim, tendencija desindikaliziranja radništva najjasnije se vidjela u ovoj aktualnoj fazi kad je posljednjih stotinjak radnika iz čeličane poslano na šestomjesečni prisilni odmor, a da ni na koji način nisu protestirali, između ostaloga i zato jer uopće nisu imali sindikat.

Izvor: Rade Dragojević, <http://www.bilten.org/?p=10686>

Krka otvorila svoju najveću investiciju

Pogoni u Krškem i Novom Mestu znatno će povećati proizvodne kapacitete tvrtke

Slovenska farmaceutska tvrtka Krka u Novom Mestu izgradila je novu tvornicu za proizvodnju suhih lijekova Notol 2.

Notol 2, površine 55 000 m², omogućit će godišnju proizvodnju oko 4,5 milijardi tableta i kapsula. Investicija, za koju je tri milijuna € dao Europski fond za regionalni razvoj, Krki otvara nove mogućnosti za provođenje modela vertikalno integriranog poslovanja, kojim se upravlja cijelim procesom od razvoja do proizvodnje sirovina i gotovih proizvoda. Prednost novog postrojenja je visok stupanj automatizacije proizvodnje. Računalno vođena proizvodnja, među ostalim, automatizira interni transport za optimalan protok materijala između pojedinih faza proizvodnje, a proizvodne faze povezuje u cjelinu. U pogonu je zaposleno 127 radnika.

Notol 2 bit će opremljen u tri faze. U prvoj fazi, pri čemu je osigurana trećina tehnološke opreme, kapacitet proizvodnje je 1,5 milijardi jedinica. Sada se odvija druga faza, a treća faza doći će na red 2017. U projekt je do sada uloženo oko 180 od planiranih 200 milijuna €. Jože Colarič, predsjednik uprave Krke nije isključio niti izgradnju novog Notola 3.

U listopadu 2015. pokrenut je i pogon u Krškem, investicija vrijedna 85 milijuna €, s nešto više od 5 500 m², 32 reaktora, šest centrifuga, dva sušionika s filtrima i šest vakuumskih sušionika. Pogon će osigurati veliku fleksibilnost proizvodnje, kao i maloserijsku proizvodnju, ali i većih serija aktivnih tvari i intermedijera. U pogonu u Krškem radi 61 zaposlenik.

U posljednjih deset godina za ulaganje u Grupi Krka izdvojeno je 1,2 milijardi €, od čega je 174 milijuna € u 2014. i 165 milijuna € u 2015. U tijeku je još 20 investicijskih projekata koji će, prema njihovim riječima, povećati proizvodne kapacitete u narednim godinama za više od trećine. Godišnja proizvodnja će se s približno 13 milijardi tableta i kapsula povećati na više od 17 milijardi.

Izvori: <http://www.poslovni.hr/svijet-i-regija/u-krkin-notol-2-ulozeno-200-mil-eura-304233>
www.krka.si

Janaf sklopio ugovore vrijedne 500 milijuna kuna

Ukazuje to na nastavak rasta poslovnih aktivnosti i trenda ostvarivanja iznimnih rezultata i u budućem razdoblju, ističu iz Janafa, uz napomenu da će se više od 80 posto prihoda ostvariti na inozemnim tržištima.

Tvrtka Janaf sklopila je ugovore o transportu i skladištenju nafte i derivata za 2016. godinu vrijedne oko 500 milijuna kuna, izvijestili su iz Janafa.

Za potrebe Naftne industrije Srbije (NIS) ugovoren je transport 2 100 000 tona nafte, a za potrebe Optima grupe transportirat će se 1 000 000 tona za Rafineriju nafte Brod (BiH). Janaf je ugovorio i poslove s dva vodeća svjetska trgovca naftom – Vitol i Glencore Energy UK, za skladištenje nafte na Janafovom Terminalu u Omišlju.

Na području skladištenja derivata ugovoreni su poslovi skladištenja s tvrtkama Crodux derivati dva i Lukoil Croatia na Janafovima Terminalima u Omišlju i na Žitnjaku u Zagrebu.

Ukupna vrijednost novih poslova temeljem tih ugovora o transportu nafte i skladištenju nafte i naftnih derivata iznosi približno pola milijarde kuna, što nedvojbeno ukazuje na nastavak rasta poslovnih aktivnosti i trenda ostvarivanja iznimnih rezultata i u budućem razdoblju, ističu iz Janafa, uz napomenu da će se više od 80 posto prihoda ostvariti na inozemnim tržištima.

Đuro Đaković gradi spremnike za Janaf

Đuro Đaković Holding sklopio je s Janafom ugovor o izgradnji dvaju spremnika za naftne derivate vrijedan gotovo 164 milijuna kuna, izvijestili su iz slavonskobrodskog holdinga. Kako se navodi u obavijesti, u tom je poslu Đuro Đaković Holding nositelj konzorcija u kojem su tvrtke Đuro Đaković Industrijska rješenja, Đuro Đaković Specijalna vozila i tvrtka Gradnja. Za Janaf će konzorcij graditi dva spremnika za naftne derivate na Terminalu Omišalj, a ukupna vrijednost ugovora veća je od 163,8 milijuna kuna.

Izvor: <http://www.poslovni.hr/domace-kompanije/janaf-sklopio-ugovore-vrijedne-500-milijuna-kuna-306989>

Spiralni pad cijena nafte i u 2015. godini

Cijene nafte potonule su u 2015. godini za više od 35 % pod pritiskom utrke proizvođača na Bliskom istoku i u SAD-u za globalnim tržišnim udjelom, čime je nastao dosad nezabilježen višak u ponudi, koji će se nastaviti i u ovoj godini.

Nakon što je cijena barela *Brent Blend* nafte na londonskom tržištu u 2014. godini potonula za 48 %, u 2015. se spustila dodatnih 35 %, a pritom samo u prosincu za 16 %. Cijena barela tako je na londonskom tržištu završila godinu na 37,28 dolara, što je nadomak najniže razina u zadnjih gotovo 11 godina od 36,10 dolara na koje je skliznula u prosincu.

Na američkom tržištu barel *West Texas Intermediate* (WTI) spustio se prošle godine 30 %, nakon gubitka od 46 % u 2014. godini. Samo u prosincu pojeftinilo je 11 %, završivši godinu na 37,04 dolara za barel. Analitičari procjenjuju da globalna proi-

zvodnja sirove nafte premašuje potražnju između pola milijuna i dva milijuna barela dnevno.

Cijena nafte počela je tonuti sredinom 2014. godine, zbog proizvodnje zemalja članica naftnog kartela OPEC, Rusije i američkih proizvođača koja premašuje potražnju. Pad cijena ubrzao je krajem 2014. godine, nakon što je OPEC odlučio držati visoku razinu proizvodnje kako bi obranio globalni tržišni udjel. I na svom posljednjem sastanku, 4. prosinca 2015. u Beču, članice OPEC-a nisu se dogovorile o smanjenju proizvodnje kako bi podržale cijene nafte, zacementiravši tako svoju odluku da štite tržišni udjel dok se svijet priprema za dolazak iranske nafte nakon prestanka sankcija Teheranu. Ni Rusija ni SAD ne pokazuju znakove posustajanja u proizvodnji. Uz golemu proizvodnju, tržište dodatno pritišće i blaga zima na sjevernoj polutki zbog vremenskog fenomena *El Nino* koji je izazvao pad potražnje za lož uljem. Cijena lož ulja na američkom tržištu potonula je i u 2015. i u 2014. godini za 40 %. Analitičari *Goldman Sachs* kažu da bi cijene nafte trebale pasti na 20 dolara po barelu kako bi se smanjila prekomjerna proizvodnja i omogućilo uravnoteženje globalnog naftnog tržišta. Analitičari *Morgan Stanley*, pak, i u 2016. godini ne očekuju stabilizaciju tržišta nafte, jer ponuda i dalje raste, unatoč smanjenjima američke proizvodnje. "Nada u uravnoteženje tržišta nafte u 2016. i dalje trpi od ozbiljnih zastoja", zaključili su.

Izvor: www.hina.hr

Sveučilišna *spin-off* tvrtka CWT i PLIVA potpisali ugovor o suradnji

Osnivanje *spin-off* tvrtki kao što je CWT trebalo bi doprinijeti boljoj suradnji akademske zajednice i gospodarstva kao i povratku i ostanku mladih znanstvenika u Hrvatskoj. Partnerstvo između domaćih znanstvenih institucija i industrije kroz konkretne projekte predstavlja čvrst temelj za napredak i razvoj hrvatskog gospodarstva u budućnosti.

U prostorijama Fakulteta kemijskog inženjstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu svečano je potpisan Ugovor o suradnji između *Comprehensive Water Technology (CWT)*, prve *spin-off* tvrtke u vlasništvu Sveučilišta u Zagrebu i Fakulteta kemijskog inženjstva i tehnologije (FKIT) i Plive kao najveće farmaceutske tvrtke u Hrvatskoj. Tim ugovorom s tvrtkom CWT, čiji su osnivači FKIT s 80-postotnim udjelom te Sveučilište u Zagrebu s 20-postotnim udjelom, Pliva nastavlja s daljnjim ulaganjima u znanost i to kroz zadržavanje, odnosno vraćanje, mladih i perspektivnih znanstvenika u Hrvatsku te komercijalizaciju sveučilišnog znanja i inovacija.

Ugovor je u ime *spin-off* tvrtke CWT potpisao prof. dr. sc. Tomislav Bolanča, prodekan za poslovanje FKIT-a, ujedno i direktor CWT-a, a u ime Plive prof. dr. sc. Ernest Meštrović, viši direktor TAPI istraživanja i razvoja, u nazočnosti rektora Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. sc. Damira Borasa, dekana Fakulteta kemijskog inženjstva i tehnologije prof. dr. sc. Brune Zelića, prorektora za inovacije, transfer tehnologije i komunikacije prof. dr. sc. Miljenka Šimprage i ostalih uvažanih predstavnika znanstvene i stručne zajednice.

Tim je povodom prof. Bolanča istaknuo: "Iznimno sam sretan što ovim ugovorom s Plivom postavljamo čvrste temelje za uspješno poslovanje CWT-a te probijamo led u Hrvatskoj kada je riječ o tijesnoj suradnji između sveučilišta i gospodarstva. Po uzoru na razvijene zapadnoeuropske gospodarske sustave uvjeren sam da je ovo samo početak masovnijeg osnivanja sveučilišnih, ali i znanstvenih *spin-off* tvrtki u cjelini, koje su ključ samoodrživosti financiranja visokog školstva u Hrvatskoj."

Osnivanje znanstvenih *spin-off* tvrtki trebalo bi promijeniti dosadašnji negativni trend prema kojem je tek manji dio poduzeća u Hrvatskoj ostvarivao suradnju sa znanstvenim institucijama kada je riječ o istraživanju i razvoju.

"Pliva je još jednom potvrdila svoju predanost istraživanju i razvoju, ali i svoju želju da intenzivnije surađuje s domaćom akademskom zajednicom. Posljednjih smo nekoliko godina uložili značajna sredstva u proizvodne kapacitete, visokorazvijena tehnološka strojevanja, ali kontinuirano ulažemo i u istraživačko-razvojne

kapacitete u Hrvatskoj i radimo na privlačenju novih složenijih projekata. Podsjetit ću da smo u posljednje tri godine uložili gotovo 800 milijuna kuna u istraživanje i razvoj te zaposlili 70 novih kolega, a trend zapošljavanja i ulaganja intenzivirao se tijekom 2015. Suradnja s CWT-om pruža nam mogućnost za razvoj novih segmenta, posebice istraživanja u području obrade otpadnih voda te unapređenja proizvodnih procesa u području analitičke kemije i zelenih tehnologija čime možemo dodatno podići konkurentnost. Uvjeren sam kako bi se suradnja između domaćih znanstvenih institucija i industrije kroz konkretne projekte mogla pokazati kao čvrst temelj za napredak i razvoj hrvatskog gospodarstva u budućnosti.", istaknuo je prof. Meštrović, viši direktor Plivnog TAPI istraživanja i razvoja.

Premda je Pliva kao jedna od rijetkih tvrtki u Hrvatskoj odavno prepoznala važnost ulaganja u istraživanje i razvoj jer dugoročno donosi dodanu vrijednost i značajno utječe na rast tvrtke i povećanje izvoza, očekivani val osnivanja znanstvenih *spin-off* tvrtki trebao bi povećati interes ostalih relevantnih gospodarskih subjekata za suradnjom. Osim toga, očekuje se da će one uvelike olakšati prijenos tehnologije i inovacija fakulteta u proizvodna poduzeća te potaknuti akademsko i inovatorsko poduzetništvo.

Prof. dr. sc. Bruno Zelić, dekan Fakulteta kemijskog inženjstva i tehnologije, ovom je prilikom izjavio: "Drago nam je da danas predstavljamo prvu *spin-off* tvrtku Sveučilišta u Zagrebu, upravo na fakultetu koji dugi niz godina intenzivno surađuje s gospodarstvom. Iako smo i ranije surađivali na zajedničkim projektima, sigurni smo kako će CWT pružiti osnovu za povećanje broja, kvalitete i složenosti zajedničkih projekata na zadovoljstvo svih uključenih. Suradnja s Plivom tradicionalno je dobra, ponosni smo što je mnogo naših studenata ostvarilo zavidne internacionalne karijere upravo u Plivi te sam uvjeren kako ovim ugovorom otvaramo nove mogućnosti za obje strane i kako će rezultati ubrzo biti vidljivi".

Izvor: www.pliva.hr

PETROKEMIJA
KUTINA

ASN – novi proizvod Petrokemije Kutina

Petrokemija d. d. Kutina proizvela je ovih dana prve količine novog proizvoda, *granuliranog amonijeva sulfonitrata (ASN)*. Uvođenje novih proizvoda je jedan od temelja revidiranog *Programa restrukturiranja i financijske konsolidacije 2015. – 2019.*

Granulirani amonijev sulfonitrat sadrži dušik u oba oblika, amonijskom i nitratnom, i pogodan je za prihranu i predstjetvenu gnojivu svih poljoprivrednih kultura. Uz dušik sadrži i sumpor, koji je također veoma bitno hranjivo u ishrani poljoprivrednih kultura. Primjenjiv je na svim tipovima tala i prikladan je za ona tla na kojima je onemogućeno unošenje gnojiva mehanizacijom u tlo.

Primjenjuje se u obliku granula, lako je pristupačan i brzo se otapa te omogućuje veliku iskoristivost hranjiva pri hladnijim uvjetima.

Granulirani amonijev sulfonitrat već je u prodaji. Na tržištu vlada veliko zanimanje za novi proizvod Petrokemije Kutina.

Tomislav Pelin
Voditelj Informiranja i odnosa s javnošću

Uvođenje sustava upravljanja energijom

U Petrokemiji d. d. Kutina Lloyd's Register proveo je certificirajuću reviziju za normu ISO 50001:2011, Sustav upravljanja energijom. Maurizio Melino, vodeći revizor iz LRQA Italija, čestitao je na certificiranju i istaknuo kako se radi o mladom sustavu koji će Petrokemiji zasigurno pomoći u budućem radu. Petrokemija d. d. druga je tvrtka u Hrvatskoj koja uvodi spomenuti certifikat i Sustav upravljanja energijom. ISO 50001:2011 pomaže organizacijama u uspostavljanju sustava i postupaka potrebnih za poboljšanje energetske učinkovitosti što bi trebalo dovesti do manjih troškova energije i smanjenja emisije stakleničkih plinova.

Norma specificira zahtjeve za sustav upravljanja energijom koji organizacijama omogućava razvoj i primjenu politike i ciljeva koji uzimaju u obzir zakonske zahtjeve i informacije o značajnim energetske aspektima. "Dobivanje ovog certifikata velik je korak naprijed za Petrokemiju, jer samo kroz uštede energije možemo napredovati i biti konkurentni s drugim proizvođačima mineralnih gnojiva", poručio je Nenad Zečević, predsjednik Uprave tvrtke.

Tomislav Pelin
Voditelj Informiranja i odnosa s javnošću